

som er meget paafaldende og vist nok temmelig ubekendt. Jeg skal omtale det nærmere. Det er en Forretning, vedkommende driver, som grundes paa Basis af dette Forhold, jeg her omtaler, at man sætter Folk i højere Bygningsafgift, end man efter den bestaaende Lovgivning har Ret til. Man ser nemlig i visse Egne af Sjælland en Amtsforvalters Fuldmægtig køre rundt fra By til By og spørge Folk, om de have Lust til at være fri for deres Bygningsafgift, eller om de mulig maatte have Lust til i alt Fald at blive fri for Halvdelen af deres Bygningsafgift, og endvidere, om de kunde ønske at faa tilbagebetalt en Del af Bygningsafgiften, enten det nu er fuldt eller en Del af det, som de gennem en lang Arrække maatte have betalt for meget. Ja, naturligvis, det har man overmaade megen Lust til. Saa trækker Amtsfufuldmægtigen — man lægge Mærke til, at det er Lederen af en Statsmyndighed eller i alt Fald Fuldmægtigen hos Lederen for en Statsmyndighed, som har den Opgave at sætte Folk i Bygningsafgift, som altsaa saaledes kommer og spørger, om de have Lust at være fri for at svare Skat — naar vedkommende, som naturligt er, svarer ja dertil, trækker altsaa samme Fuldmægtig en skreven Kontrakt op afommen og beder dem skrive under paa den. Denne Kontrakt gaar ud paa — det maa de Herrer lægge Mærke til — at dersom det kan lykkes nævnte Fuldmægtig at faa dem fritagne for Skat og saa tilbagebetalt det, som de maa have betalt for meget, da skal vedkommende lade sig nøje med Halvdelen af den Sum, det maatte lykkes at faa tilbagebetalt, medens den anden Halvdel skal tilfalde Amtsfufuldmægtigen. Det er et Forhold, som jeg synes, jeg ved denne Lejlighed ikke kan undlade at paatale, og jeg tror, Sagen, naar jeg paataler den her over for det høje Folketing og den højtærede Finansminister, bliver fremlagt for sit rette Forum, for jeg tvivler ikke om, at hvis den højtærede Finansminister havde været kendt med disse Forhold, var der nok i Tide blevet sat en Stopper for dem, for det ser jo ud, som om man fra Statens Side er slaaet ind paa en lignende Vej, som man for nogle Aar siden lærte at kende hos adskillige Andelsforetagender,ovre i Sjælland med Hensyn til den den Gang saa meget omtalte Returnkommission, saaledes altsaa, at den samme Myndighed, som har paalagt Folk en for stor Skat, kommer og tager det tilbage igen, men tager selv de 50 pCt. af det, som naturligvis skulde tilfalde vedkommende, der har givet Pengene ud afommen først. Denne Fuldmægtig, det er vitteligt, kører

altsaa om fra Sted til Sted, og jeg ved, der er flere, som paa den Maade faa Halvdelen tilbage. Naar han ikke træffer vedkommende hjemme, skriver han til ham — jeg har en saadan Skrivelse i min Haand, og den er undertegnet „Amtsfufuldmægtig“, hvor det Forhold saa tilhvides, og hvor der spørges, om han vil underskrive en saadan Kontrakt om at faa Halvdelen igen. Beløbet skal deles i to lige store Dele. Jeg kan altsaa lægge fort paa hvidt for, hvad jeg her siger. Havde det været en eller anden entreprenant Kommeprokurator, som drev denne Forretning, saa kunde man forstaa det, saa vilde der ikke være noget dertil at sige; thi man har naturligvis Ret til at hjælpe sine Medmennesker mod, at man hjælper sig selv ved at faa en god Betaling; men naar det sker ved en Amtsfufuldmægtig, synes Forholdet at være lidt besynderligt. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, om det ikke vilde være passende at henstille til Amtsfuernerne først at se efter i Loven, før de paaligne Bygningsafgift, det er et meget ubehageligt Tilfælde at paaligne Bygningsafgift og saa betale Pengene tilbage igen, men NB. Halvdelen til Amtsfufuldmægtigen. Folk paa Landet vide meget godt, at der er Love her i Landet, som fordele Skattebyrden uretfærdig, den Ting er kendt; men Folk have vanstelig ved at tænke sig, at Myndighederne paalægge dem Skatter, som de ifølge den bestaaende Lovgivning aldeles ikke ere pligtige at betale.

Udme: Idet jeg slutter mig til det foreliggende Forslag og haaber paa dets Fremme, vil jeg benytte Lejligheden til at stille en lille Forespørgsel til den højtærede Finansminister, nemlig om der ikke samtidig med, at man behandler denne Lov om Bygningsafgiften, kunde tages under Overvejelse, om ikke den Lovparagraf, hvortil der sigtes, kunde faa en lille Endring. Forordningen af 1ste Oktober 1802 tilfugter Frihed for Bygningsafgift til alle Bygninger paa Landet, der bruge Hovedgaardss-, Præste- og Degnegaards- og Bondegaardshygninger samt Huse med mindre Jord, naar de ere opførte til Brug og Nytte for Landboere, der leve af Jordbrug eller Fiskeri. Er der ikke Rimelighed for, at det bliver udstrakt noget videre, og hvis der kommer Endringsforslag i den Retning, hvorledes vil saa den ærede Minister optage det? nemlig Forslaget: og behøves af Søfolk. Jeg tror, at der undertiden gives Dispensation i det mindste for en Del af Bygningsafgiften her i Landet, f. Eks. skal det være gjort paa